

[Poul Hansen (Kalundborg).]

lovgivningen, hvad jeg ogsaa har nævnt før, og jeg mener, at man for Fremtiden bør tage disse Spørgsmaal op i Forbindelse med den Lovgivning.

Dette er ogsaa et Svar til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, der talte meget om disse Forhold. Ogsaa til det ærede Medlem maa jeg sige, at disse Spørgsmaal først og fremmest maa ordnes i anden Forbindelse, ikke i Forbindelse med Sukkerloven der er en erhvervsøkonomisk Lov. Det er ikke det samme som, at disse Problemer ikke eksisterer, eller at vi ikke mener, at de eksisterer, men der maa være en vis Orden paa Tingene, og jeg henstiller altsaa meget til den højtærede Socialminister, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa disse Spørgsmaal, naar vi skal have Arbejderbeskyttelseslovgivningen revideret.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen mente, at det var noget taaget, hvad jeg havde sagt om Lønforholdene. Jeg kan saa kun anbefale det ærede Medlem at læse Fortrykket igennem i Morgen; saa kan han muligvis faa mere Klarhed derover. Jeg har dog en lumsk Mistanke om, at det ærede Medlem meget vel forstod, hvad jeg tænkte paa; det viste ligesom Tønen i det Svar, han gav mig, og dermed er jeg egentlig vel tilfreds.

Man har drøftet Spørgsmaalet om Statsovertagelse af Sukkerfabrikkerne; det har været berørt baade af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen — ud fra modsatte Opfattelser kan man sige, men fra begges Side med en vis Bebrejdelse over for Socialdemokratiet. Det ligger ganske rigtigt saadan, at vi sidste Aar var Medforslagsstillere til et Forslag om at drøfte Spørgsmaalet om en Statsovertagelse. Vi kan naturligvis ikke afvise en saadan Drøftelse, og jeg synes, at en saadan Drøftelse maa kunne optages af ethvert Parti, da Drøftelsen i sig selv jo ikke foregriber den Løsning, man kommer til. Men mit Partis Ordfører i Fjor, den nuværende højtærede Undervisningsminister, klargjorde ogsaa ganske tydeligt, synes jeg, at det for os ikke er et Spørgsmaal om Statsovertagelse, men om den nødvendige Samfundskontrol — det maa i hvert Fald komme i første Række —, og da vi nu netop staar over for Spørgsmaalet om den 10-aarige Koncession, synes jeg, at vi her har Muligheden for at tage de Spørgsmaal, som har Sammenhæng dermed, op til Drøftelse. De Problemer, som man faktisk fra en vis Side her i Salen i Fjor nægtede at drøfte, kommer man nu i Aar til, omend

maaske paa et lidt andet Grundlag, at give sig i Diskussion om.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen talte om, at det Punktum i Loven var overflødig, som forbyder Udvidelse af Aktiekapitalen i Sukkerfabrikkerne, med mindre der gives Tilladelse til det ved Lov. Heroverfor vil jeg dog gerne minde det ærede Medlem om, hvad Baggrunden i Fjor var for, at vi satte dette Stykke ind i Loven. Baggrunden var den, at man paatænkte en Udvidelse af Aktiekapitalen paa den Maade, at de, der købte Aktierne, betalte til Parikurs, og derefter havde de Mulighed for at opnaa en ganske kraftig Gevinst paa disse Aktier. Det var dette Forhold, vi vilde vende os imod, og som der ogsaa var et stort Flertal imod i Fjor.

Til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen skal jeg i øvrigt blot sige, at Meningen med hendes Indlæg her i Dag jo først og fremmest var at forære „Land og Folk“ den samme Overskrift, som Bladet nu nogle Gange har brugt, nemlig at den nuværende Regering fører Venstres Politik videre. Men jeg synes ikke, at der i hendes Betragtninger var noget videre Bevis derfor; hun gik i alt Fald ikke ind paa den Argumentation, der dels fra den højtærede Handelsministers Side og dels af mig var ført frem. Det er nu engang saadan, at Problemerne, i hvert Fald paa visse Omraader, stiller sig lidt anderledes i Aar, end de gjorde i Fjor, bl. a. med Hensyn til et Spørgsmaal som Roeprisen. Hvad angaar Drøftelsen af de Spørgsmaal, der har principiel Betydning paa længere Sigt, er det allerede klart sagt, at vi har en Mulighed for at tage disse Spørgsmaal op i Forbindelse med den Koncession, der er Tale om.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem Hr. Tholstrup blot sige, at der var et enkelt Led i hans Argumentation, som undrede mig, idet han ikke mente, at der for Socialdemokratiets Vedkommende var Stemmer at vinde fra Kommunisterne, naar Sukkerprisen som Følge af en Statsovertagelse af Fabrikkerne gik i Vejret, medens han derimod nok mente, at der var Stemmer at vinde for hans eget Parti, hvis Sukkerprisen som Følge af fri Import gik i Vejret. Den Form for Argumentation maa jeg tilstaa at jeg har lidt ondt ved at begribe, ligesom jeg overhovedet har ondt ved at begribe Talen om, at vi skulde kunne sløjfe hele denne Produktion.

Kr. Kristensen: Jeg vil gerne først til det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) sige, at man dog ikke inden